

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi B. O.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 maja 2017 r. sygn. akt VI GC (...) oraz postanowieniem Sądu Okręgowego w K.

z dnia 4 kwietnia 2018 r. sygn. akt XIX Gz (...)

w sprawie z powództwa D. Sp. z o.o. w W.

przeciwko B. O.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 20 marca 2019 r.,

zażalenia skarżącej na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 31 października 2018 r., sygn. akt XIX Gz (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił zażalenie pozwanej B. O. na postanowienie Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 maja 2017 r., którym została odrzucona jej apelacja od wyroku tego Sądu z dnia 16 lutego 2017 r.

Pozwana B. O. wniosła skargę o wznowienie postępowania domagając się uchylenia postanowienia o odrzuceniu apelacji z przyczyn określonych w art. 401 pkt 2 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 31 października 2018 r. Sąd Okręgowy w K. odrzucił skargę o wznowienie postępowania jako skierowaną do postępowania zakończonego postanowieniem o charakterze formalnym a nie samego merytorycznego rozstrzygnięcia.

Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego. Zarzuciła w nim naruszenie art. 399 § 1 i 410 § 1 k.p.c. przez wadliwe uznanie, że skarga o wznowienie postępowania musi być skierowana przeciwko prawomocnemu wyrokowi, a nie może zostać skierowana przeciwko innemu orzeczeniu np. postanowieniu o odrzuceniu apelacji lub też postanowieniu sądu drugiej instancji o oddaleniu zażalenia na postanowienie o odrzuceniu apelacji.

Na tej podstawie pozwana wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W polskim systemie procesowym art. 399 § 1 k.p.c. regulujący możliwość wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem, daje wyraz ogólnej zasadzie, że skarga o wznowienie przysługuje tylko od prawomocnych orzeczeń co do istoty sprawy (por. uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZP 51/2006, OSNC 2007, Nr 5, poz. 71, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 kwietnia 2015 r., II CZ 3/15, nie publ.). W procesie takimi orzeczeniami są prawomocne wyroki i prawomocne nakazy zapłaty (art. 353² k.p.c.).

Jedyny wyjątek w rozważanym zakresie przewiduje art. 399 § 2 k.p.c., który dopuszcza wznowienie postępowania zakończonego także postanowieniem ale tylko wtedy, gdy żądanie wznowienia oparte jest na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c. czyli w wypadku, gdy zaskarżone orzeczenie zostało wydane na podstawie aktu normatywnego, co do którego Trybunał Konstytucyjny orzekł o jego niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.

Poza wyjątkiem wskazanym w art. 399 § 2 k.p.c., skarga o wznowienie postępowania nie przysługuje od prawomocnych orzeczeń kończących postępowanie w sprawie w sposób formalny, np. przez odrzucenie pozwu, umorzenie postępowania ale także przez odrzucenie apelacji (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2014, III CZ 37/14, nie publ. oraz z dnia 18 kwietnia 2011, III UZ 5/11, nie publ.). W wypadku odrzucenia apelacji w grę może wchodzić skarga o wznowienie postępowania przeciwko wyrokowi sądu I instancji, od którego odrzucono apelację.

Skoro pozwana B.O. wyraźnie skierowała skargę o wznowienie postępowania do postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 4 kwietnia 2018 r. rozpoznającego zażalenie pozwanej na odrzucenie apelacji oraz do postanowienia Sądu Rejonowego w B. z dnia 8 maja 2017 r., rozstrzygającego o odrzuceniu apelacji i nie oparła tej skargi na podstawie określonej w art. 401¹ k.p.c., to skarga ta w świetle art. 399 § 1 i 2 k.p.c. była niedopuszczalna. Zasadne zatem było jej odrzucenie na podstawie art. 410 § 1 k.p.c.

Z tych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 406 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.